

Nationalteatern "Rövarkungens ö"

Visit "[Rövarkungens ö](#)" on MotoLyrics.com

"rvarkungen sa till mig, vid sngen sent en natt
du ligger ju dr ensam, sk din egen skatt
men jag r ju s liten, och vrlden r s stor
d sa rvarkungen, den r strre n du tror
vad menar du med det sa jag, under min tunga filt
kan jag resa mig ur sngen, och gra vad jag vill
d drog rvarkungen sitt lnga skarpa svrd
stig upp din lilla myra, och visa vad du r vrd
och svrdet sken och blixtrade, av silver och av guld
rvarkungen skrattade, dig skall jag sl omkull
du dumma lilla slav, du snusar p din bdd
du r s snll och blgd, och skrckslagen och rdd
nu ska jag lra dig nnting, som du har nytta av
flj med mig p en resa, p rvarkungens hav
dr styr jag alla vindar, och krossar alla skepp
som vgar styra motsols, eller prva p ngra knep
men snlla rvarkung, sa jag och tnkte p min mor
jag kan vl inte resa, utan ngra skor
d hgg han snder sngen, i ett enda vldigt slag
min resa den r skoningsls, utan mildra drag
frn spillrorna av sngen, krp jag skamset fram
hr gavs ju inte nn pardon, och ingen tryggad hand
rvarkungen vrlade, och skrattade och skrek
nu seglar vi p vgor av styrka och av svek
och hemska var dom scener, som jag sen fick se
vr bt gled genom blod och eld, och genom vl och ve
och mina gon var frsvarslsa, s ljusa och s bl
rvarkungen hnlog, se och smaka p
vi hade kommit till en , s svart och kldd i sot
dr hade aldrig ngot trd, nnsin slagit rot
jag sg en skara mniskor, s bleka och s gr
rvarkungen log och sa, hr kommer mina fr
och alla hade flaggor, av mrken terrierlen
dom hurrade och viftade, men bara mnen sken
jag var nog lite rdd, p rvarkungens strand
han viskade ur mungipan, jag har dom i min hand
och nu s fick jag se, rvarkungens
dr ingen kunde leva, och alla ville d
och fglarna sa jag s tyst, han brjade att le
dr rvarkungen lever kan, ingen flyga mer
dr hade man en slags fabrik, som ville allas vl
man tillverkade penningar, ur mniskornas sjl

den slet man ut ur kroppen, med hyrda bdlas hjlp
rvarkungen gspade, d eller slj
och dr satt alla gamla, p ett ensligt litet skr
eller sattes ut i havet, p sin allra sista frd
och dr sg man mnga unga, p hoppshetens strand
dom samlade p snckor, som fll ur deras hand
och ver hela n, blixtrade hans svrd
skrcken den var delad, och ingen mera vrld
jag sa till rvarkungen, hr r s mrkt och kallt
han stampade i marken, min eld r mer n allt
han sa jag samlar guld, och inget ont i det
min vilja r mitt svrd, och det kan alla se
jag ger arbete t alla, och om jag skulle d
d brjar havet svalla, och n gr upp i rk
han dansade, och skrattade, och lekte med sitt svrd
nu hugger jag dig mitt itu, du dumma snlla vrld
vad ska ni gra utan mig, och styrkan i min arm
utan mig, s vore ni, en potta full av sand
s smg jag bort frn stranden, och mnens silversken
jag smg frn rvarkungen, och vinden tjt och ven
jag hittade en bt, och lade ut frn land
sakta flt jag ut, frn rvarkungens strand
jag knner mig s frusen, s liten och s rdd
jag lngtade efter ljuset, och vrmen i min bdd
och havets svarta yta, under mnens sken
fanns ingen annan mniska, s lngt jag kunde se
jag var den sista mniskan, p detta tomma hav
och rvarvinden ven, under mnga sjmns grav
men nr jag var som ensamast, och allt var dtt och
grtt
hrdes plasket av en ra, sg jag skymten av en annan bt
"

Visit [Nationalteatern](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.

[MotoLyrics.com](#) | Lyrics, music videos, artist biographies, releases and more.